

Személyes beadvány!

Alkotmánybíróság
Dr. Bitskey Botond főtitkár részére

1015 **Budapest**
Donáti utca 35-45.

Ügyszám: IV/1341-1/2016.
Tárgy: hiánypótlás teljesítése és az alkotmányjogi panaszban foglaltak dogmatikai pontosítása

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/1341-2/2016.	
Érkezett: 2016. SZEPTEMBER 15.	
Példány: 1	Kezelőiroda: 71
Melléklet: 5 db	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

A Lakitelek Önkormányzata (székhely: 6065 Lakitelek, Széchenyi krt. 48.), valamint a [REDACTED]

[REDACTED] (székhely: [REDACTED]) indítványozók képviselői alkotmányjogi panaszt terjesztettem elő a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Kollégiuma, mint elsőfokú bíróság útján a Tisztelt Alkotmánybíróságnál, mely alkotmányjogi panasz a fenti szám alatt került iktatásra.

Az alkotmányjogi panasszal érintett ügyben irodám részére 2016. augusztus 22-én kézbesített, Budapesten, 2016. augusztus 16. napján kelt leiratában Dr. Bitskey Botond Főtitkár Úr tájékoztatót a képviselői jogosultság igazolásának rendjéről, ennek keretében arról, hogy az indítványhoz csatolásra került az ügyvédi meghatalmazás, azonban nem eredeti példányban. Erre figyelemmel kérte, hogy az eredeti meghatalmazást hiánypótlás keretében küldjem meg az Alkotmánybíróságnak. A tájékoztató kiterjedt arra is – az Alkotmánybíróság Ügyrendje 25. §-ának (6) bekezdésére történt figyelemfelhívás mellett –, hogy a levél kézhezvételétől számított harminc napon belül a jelzett hiánypótlására lehetőség van.

A továbbiakban figyelemfelhívás történt arra, hogy „... az Alaptörvénynek az indítványozók által megjelölt egyes cikkei – így különösen a 28. cikk, a 32. cikk (6) bekezdése és a 38. cikk (1) bekezdése – az Állam címet viselő fejezeten belüli, az államhatalom felépítésére, valamint az egyes elkülönülő hatalmi ágakra vonatkozó előírások. E rendelkezések nem minősülnek Alaptörvényben biztosított jogoknak, ezért rájuk alkotmányjogi panasz nem alapítható.”

Az Alkotmánybíróság tájékoztatása alapján a következő beadványt terjeszttem elő:

A hiánypótlás teljesítése:

A hiánypótlás keretében csatolom az Alkotmánybíróság előtti képviselőre jogosító ügyvédi meghatalmazás eredeti példányát.

Tájékoztatom a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a hiánypótlási felhívás irodám részére történt kézbesítését követően kérelmet nyújtottam be a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Kollégiumához az általam benyújtott eredeti meghatalmazás, valamint a személyes adatok kezelésére vonatkozó jognyilatkozatnak az Alkotmánybírósághoz történő haladéktalan továbbítása iránt. A beadványban ismételtén kértem a Fővárosi Törvényszéktől az alkotmányjogi panasszal érintett, a Kúria Gfv.VII.30.231/2015/4. számú ítélete végrehajtásának felfüggesztését az Alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig az Abtv. 53. (4) bekezdése alapján. A végrehajtás felfüggesztése tárgyában határozat a mai napig nem érkezett irodámhoz. A beadvány Fővárosi Törvényszék által, 2016. augusztus 30-án érkezett másolatát tájékoztatásul csatolom.

Jelen hiánypótlás teljessége érdekében csatolom továbbá azt a - közjegyzői hitelesítéssel ellátott - dokumentációt, melyet az ügyben első fokon eljáró bíróságnak az Alkotmánybírósághoz történő továbbítás céljából benyújtottunk, és amelynek benyújtását az elsőfokú bíróság bélyegzőlenyomata igazol.

Az alkotmányjogi panasz dogmatikai szempontú pontosítása:

A hiánypótlási felhívás maradéktalan teljesítésén túl az alkotmányjogi panaszt – az abban foglaltak fenntartása mellett – a következők szerint pontosítjuk:

Az alkotmányjogi panaszt alapvetően az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdésében lefektetett alapjog sérelmére alapítjuk – átemelve az alkotmányjogi panasz 2.2. alpontjába a 2.1. alpontban foglaltakat.

Az alkotmányjogi panaszban kifejtettük, hogy a Kúria mint felülvizsgálati bíróság a Gfv.VII.30.231/2015/4. számú ítéletével több oldalról is megsértette az indítványozók Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdésében biztosított alapjogát, mely szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

A tárgyalás – az alkotmányjogi panasz 2.2. alpontjában részletezettekén túl, illetve részletezettek mellett – akkor pártatlan és tisztességes, ha az eljáró bíróság az Alaptörvény Állam fejezetében a rá és a konkrét ügy megítélésére irányadó valamennyi rendelkezés figyelembe vételével folytatja le azt, és hozza meg az így lefolytatott tárgyalás eredményeként az eljárást lezáró döntését. Következésképpen a döntés akkor áll összhangban az Alaptörvényben foglaltakkal, ha és amennyiben a döntést az eljáró bíróság az indítványozók Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti alapjoga és a bíróságokra irányadó alkotmányos rendelkezések figyelembevételével lefolytatott eljárásban hozza meg.

A Kúria eljárásában és érdemi döntésének meghozatalakor figyelmen kívül hagyta az Alaptörvény bíróságokra vonatkozó 28. cikkét, melynek értelmében a bíróságoknak a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban kell értelmezniük; a 28. cikk második mondata értelmében az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

Az Alaptörvény 28. cikke alapján - a felperesi oldalon álló szervezetek jellegére tekintettel – a Kúriának az eljárása során az ügyben irányadó jogszabályokat elsősorban a jogszabályok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban kellett értelmeznie, mely alaptörvényi követelménynek a Kúria eljárásában nem tett eleget, megsértve ezzel az indítványozók Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdésében biztosított alapjogát. A Kúria eljárásában és döntésének meghozatalakor teljességgel figyelmen kívül hagyta az Alaptörvény helyi önkormányzatokra vonatkozó 32. cikk (6) bekezdésében szereplő rendelkezést. E rendelkezés szerint a helyi önkormányzatok tulajdona köztulajdon, amely feladataik ellátását szolgálja.

Figyelmen kívül hagyta továbbá az Alaptörvény helyi önkormányzatokra is vonatkozó 38. cikkének (1) bekezdését, mely az önkormányzati tulajdon alaptörvényi szinten kiemelt védelmét és kezelését jelentő jogosultságot biztosítja, továbbá kimondja, hogy az állam és a helyi önkormányzatok tulajdona nemzeti vagyon, mely nemzeti vagyon kezelésének és védelmének célja a közérdek szolgálata, a közös szükségletek kielégítése és a természeti erőforrások megóvása, valamint a jövő nemzedékek szükségleteinek figyelembevételével.

Az érvelés teljessége érdekében ismételten hivatkozunk arra, hogy a felülvizsgálati bíróság – az Alaptörvényben meghatározott kötelezettsége figyelmen kívül hagyásával – a fenti bekezdésben felsorolt tényeket nem vizsgálta, így nem vette figyelembe, hogy a per alapját képező jogviszony nem minősíthető kizárólag a jogviszonyra irányadó jogszabályok – polgári jog, a pénzügyi intézményekre irányadó jogszabályok – keretei között. A perben vizsgált jogviszony megítéléséhez, az ügyben való helyes döntéshez – a kötelezetti oldal, valamint a hitelfelvétel előzőekben részletezett célja alapján – a felülvizsgálati bíróságnak Alaptörvényben meghatározott kötelezettsége lett volna a perbeli jogviszonynak az Alaptörvény jelen kérelemben felhívott rendelkezései viszonylatában történő vizsgálata is, azaz

- a döntéshozatal során az alkalmazott jogszabályok szövegének az Alaptörvénnyel összhangban történő értelmezése – 28. cikk;

- mely értelmezés eredményeként a döntését megalapozó körülmények mérlegelésekor döntő szempontként kellett volna figyelembe vennie, hogy a helyi önkormányzatok tulajdona köztulajdon, amely feladataik ellátását szolgálja – 32. cikk (6) bekezdés, nem pedig egy hitelezői többletigény korlátlan, időben és összegében be nem határolt folyamatos kielégítését, lehetetlenné téve ezzel az Önkormányzat feladatainak ellátását, egyben korlátozva, illetve a döntéssel quasi kizárva e tulajdonnal történő gazdálkodásnak az Alaptörvény szerinti célhoz kötöttségét, továbbá, hogy

- a helyi önkormányzatok tulajdona nemzeti vagyon, mely nemzeti vagyon kezelésének és védelmének célja a közérdek szolgálata, a közös szükségletek kielégítése és a természeti erőforrások megóvása, valamint a jövő nemzedékek szükségleteinek figyelembevétele – 38. cikk (1) bekezdés.

Álláspontunkat fenntartva: A felülvizsgálati bíróság eljárása és ennek következményeként a döntése nem áll összhangban az Alaptörvény jelen indítványban felhívott rendelkezéseivel, következésképpen az indítványozók alkotmányjogi panaszunkban megjelölt, az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdésében biztosított alapjogának sérelme az elmondottak szerint megállapítható. Az alaptörvény-ellenes ítélet emellett a Lakitelek Önkormányzata vonatkozásában annak működésképtelenségét eredményezi, holott a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény 5. §-a is kifejezetten rögzíti, hogy a helyi önkormányzatok által ellátott, az Alaptörvény 32. cikk (1) bekezdésében rögzített feladat- és hatáskörök jogszerű gyakorlása – amelybe beletartozik egyebek mellett a hitelfelvétellel érintett közművel kapcsolatos, 32. cikk (1) bekezdésének e) pontja szerinti tulajdonosi joggyakorlás is – alkotmánybírói és bírósági védelmet élvez. A felülvizsgálati bíróság az itt hivatkozott, az Alaptörvényből levezethető törvényi rendelkezést is figyelmen kívül hagyta döntése meghozatalakor.

Összegezve a fentieket: A bíróságok döntése álláspontunk szerint kizárólag abban az esetben áll összhangban az Alaptörvénnyel, ha azt tisztességes eljárásban hozzák meg, az eljárás pedig akkor tisztességes, ha annak folyamán a bíróságok az Alaptörvény rájuk vonatkozó téziseit maradéktalanul betartják.

A T. Alkotmánybíróság felhívásában tett azon megjegyzéssel kapcsolatban, miszerint „... az Alaptörvénynek az indítványozók által megjelölt egyes cikkei – így különösen a 28. cikk, a 32. cikk (6) bekezdése és a 38. cikk (1) bekezdése – az Állam címet viselő fejezeten belüli, az államhatalom felépítésére, valamint az egyes elkülönülő hatalmi ágakra vonatkozó előírások. E rendelkezések nem minősülnek Alaptörvényben biztosított jognak, ezért rájuk alkotmányjogi panasz nem alapítható.”, az alapjogsérelem indítványozók vonatkozásában történt tételes levezetése mellett hivatkozunk arra, hogy a felhívásban megjelölt Alaptörvény cikkekben – konkrétan a 28. cikkben foglaltak – a jogállamiság részét képezik, annak alapvető garanciái. A Kúria eljárása során a 28. cikkben lefektetett, a jogállamiság részét képező követelményt sértette meg, amely az indítványozók Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdésében biztosított jogának sérelmét eredményezte. Úgy látjuk, hogy az alapjogsérelem megvalósult és az az Alkotmánybíróság által orvosolható. Erre a Tisztelt Alkotmánybíróság is rámutatott a 3268/2012. (X. 4.) AB végzés indokolásában, melyben elvi jelleggel rögzítette, hogy „Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszon keresztül is az

Alaptörvényt, az abban biztosított jogokat védi." Az Alaptörvény tételesen nem határozza meg azokat a jogokat, melyek az alkotmányjogi panaszban a hivatkozás alapjául szolgálhatnak, az Alaptörvényben biztosított jog, mint fogalom konkrét meghatározását az nem tartalmazza. Álláspontunk és a jogirodalomban fellelhető vélemények szerint az Alaptörvényben biztosított jog nem lehet azonos csupán az alapjogsérellemmel, annál tágabb körű e fogalom értelmezése. Ezt erősíti az Abtv. 24. cikk (2) bekezdés d) pontjában foglalt alkotmánybírói jogkör is, mely alapján az Alkotmánybíróság vizsgálja a bírói döntés Alaptörvénnyel való összhangját – az Abtv. hatályba lépését megelőzően erre nem volt lehetősége. Ebből adódóan bizonyos, az „Állam” fejezetben meghatározott jogok is az Alaptörvényben biztosított jognak minősülhetnek. Elsődlegesen a 28. cikk megsértésével, és ebből adódóan a felhívásban megjelölt cikkek megsértésével lefolytatott eljárás és döntés a jogállamiság követelményébe ütközik, és mint ilyen, értelmezhető önmagában is az Alaptörvényben biztosított alapjog sérelmének, azonban az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben egyértelműen az Alaptörvényben biztosított jog megsértésének tekintendők. Emellett úgy érezzük, hogy az Alaptörvény védelme érdekében is szükséges a Kúria döntésének alkotmányossági felülvizsgálata.

A Kúria eljárása nyilvánvalóan az Alaptörvénybe ütközött, így tisztességesnek nem tekinthető, ennek eredményeként az indítványozóknak alapjogi sérelmet okozott. Ezért kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságtól – az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja szerinti jogkörére is hivatkozással – az alkotmányjogi panasszal érintett bírói döntés Alaptörvénnyel való összhangjának felülvizsgálatát követően a jelen beadvánnyal pontosított alkotmányjogi panaszban foglaltak elfogadását.

Kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságtól a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Gfv.VII.30.231/2015/4. számú ítéletének megsemmisítését, és ezzel - alapjogsérelmünk orvoslása - mellett az Alaptörvény által garantált alkotmányos jogállapot helyreállítását.

Intézkedésüket köszönjük!

Budapest, 2016. szeptember 15.

Tisztelettel:

Lakitelek Önkormányzata, valamint [REDACTED]
indítványozók képviseletében:

Mellékletek:

1. Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya
2. A Fővárosi Törvényszéken 2016. augusztus 30-án benyújtott beadvány másolata
3. A Fővárosi Törvényszéken 2016. június 22-én, az alkotmányjogi panasszal egyidejűleg, ahhoz kapcsolódóan benyújtott iratok közjegyzői hitelesítéssel ellátott másolata (3 darab)